

Handlende i Virkeligheden kun endeel af Remissionen, medens den anden Deel tilflyder Consumenterne. Sluttelig skal Comiteen kun tillade sig den Bemærkning, at, naar den har foreslaaet, at Remissionsanordningen skulde gjælde i 5 Aar, da er dette i Genhold til dens tidligere Betænkning, og paa Grund af, at det i høi Grad svækker Foretagelsesaanden, naar en Lov af denne Art hvert Aar skal underkastes en ny Behandling, og følgelig kan være udsat for Forandring; det er saaledes sandsynligt, at der vilde være bleven sat endnu flere Skibe i den oversøiske Fart, hvis ikke Uvissheden om Forordningens Vedbliven havde afholdt endeel Kjøbmand fra at lade bygge Skibe til denne Fart.

Undertegnede Hvidt har ikke taget i Betænkning at underskrive denne Comiteens Erklæring, skøndt jeg ingenlunde hverken ved de Begivenheder, der i de sidste ti Aar ere indtrufne, eller ved de Resultater man har villet uddrage af disse Begivenheder, har fundet mig foranlediget til at forandre min tidligere offentlige udtalte Mening om Hensigtsmæssigheden af den Foranstaltning, der blev truffen ved Placaterne af 14de April 1842, og 27de Marts 1844, og endnu mindre kan ansee det for i og for sig at være rigtigt, at en saadan Beflyttelse, der nu allerede har bestaaet i henimod ti Aar, og som saaledes vel maa have opfyldt det dermed tilstgittede Bæmød, fremdeles vedbliver, især, da den upaatvivseligen maa tjene til at indskrænke den høist vigtige Handelsforbindelse med Storbritanien, som Regjeringen i den sidste Tid ved flere, endog med Dpoffrelse forbundne, Midler søger at fremme. Hvad der i denne Henseende har bestemt mig, er den Omstændighed, at der ikke under de nuværende Forhold kan gives det slesvigiske Folk, hvis Mening om denne Foranstaltning tidligere er bleven hørt, Leilighed til at gjøre sin Stemme gjældende, og dette anseer jeg for at være af den Vigtighed, at ethvert andet Hensyn derfor bør vige. Som en Følge heraf kan jeg ogsaa kun tilraade, at Foranstaltningen vedbliver, indtil disse Forhold have forandret sig.

Bilag B.

Oversættelse af den Flensborgske Handelsforenings Skrivelse til det 3die Departement under Ministeriet for Hertugdømmet Slesvig, af 2den October 1851.

Det høie 3die Departement under Ministeriet for Hertugdømmet Slesvig har opfordret Handelsforeningen til paany at udtale sig over det Spørgsmaal:

- 1) om de ved Patent af 27de Marts 1844 til Dphjælping af den oversøiske Handel tilstaaede Toldbegunstigelser vilde være at bibeholde eller at ophæve,
- 2) og om det ikke i ethvert Fald maatte være hensigtsmæssigt, for at ophjælpe den vestindiske Handel, at lade indtræde en Forlængelse af Afgiftsremissionen for dansk-vestindisk Sukker og Mallas samtidig med en temporair Nedsættelse af den ved Lovven af 30te Juni 1850, betræffende Handelen og Skibsfarten paa St. Croix, anordnede Udførselsafgift paa Sukker, Mallas og Rom?

Ad 1) ere vi paa det Bestemteste fremdeles af den Anskuelse, at de den oversøiske Handel ved Patenterne af 14de April 1842 og 27de Marts 1844 indrømmede Begunstigelser bør bibeholdes, da Erfaringen tilstrækkelig har vist, hvilken velgjørende Indsydelse de nævnte Patenter have udøvet paa vor Handel og Skibsfart, hvorledes de have sikket den vestindiske Handels Vedbliven, fremmet den østindiske Handels Dpblomstren, og givet vore Skibe Befjærtigelse, idet de tillige modvirkede Hansestædernes Handels-Supremati. Vi ere ikke istand til at opgive, om og hvormeget Handelen og Skibsfarten have tiltaget siden de nævnte Patenter udkom; men derom ere vi fuldkommen overbeviste, at uden dem vilde disse Forretningsgrene have aftaget ganske betydeligt, ja vel endog tilbeels maattet opgives. Dgtaa ligger det klart for Dagen, at netop disse Patenter yde en ikke uvæsentlig Bistand til at sikke Toldgrændsen, idet de gjøre det lettere for den indenlandske Kjøbmand at concurrere og holde Priser med Hamborgerne. Vi beraabe os navnlig